

Arrest

nr. 288 734 van 9 mei 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59-61 / 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 september 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 december 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in 2003 toe op het Belgische grondgebied, diende een verzoek om internationale bescherming in dat werd afgewezen, maar werd in 2008 gemachtigd tot een verblijf ingevolge een humanitaire regularisatie-aanvraag.

- 1.2. Verzoeker verliet België in 2011 en vestigde zich opnieuw in Irak.
- 1.3. Verzoeker keerde in 2014 terug naar België, maar hij kon niet terugvallen op zijn verblijfsmachtiging.
- 1.4. Verzoeker diende op 17 juli 2014 wederom een verzoek om internationale bescherming in.
- 1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 24 november 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 5 mei 2015 (RvV 5 mei 2015, nr. 144 899).
- 1.6. Verzoeker diende op 7 oktober 2015 een derde verzoek om internationale bescherming in.
- 1.7. De commissaris-generaal trof op 31 mei 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.
- 1.8. Verzoeker diende op 7 december 2016 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die in maart 2017 ontvankelijk werd verklaard.
- 1.9. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris trof op 11 december 2017 een beslissing, waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 30 april 2018 (RvV 30 april 2018, nr. 203 317).
- 1.10. Verzoeker diende op 7 januari 2019 een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.
- 1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 7 december 2020 een beslissing waarbij de in punt 1.10. vermelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Deze beslissing werd door de Raad vernietigd in zijn arrest van 16 juni 2021 (RvV 16 juni 2021, nr. 256 565).
- 1.12. Op 24 mei 2022 vroeg de arts-adviseur een *update* van de medische situatie van verzoeker na 2020 middels een medisch getuigschrift.
- 1.13. Verzoeker maakte op 18 juni 2022 een actualisatie van zijn medische toestand over aan de gemachtigde van de staatssecretaris.
- 1.14. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 21 september 2022 een nieuwe beslissing waarbij de in punt 1.10. bedoelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.01.2019 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A.(...), A.(...) M.(...) A.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Irak

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door A. A. M. A. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 20.09.2022)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019).

Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

We herinneren eraan dat artikel 9ter bepaalt dat "de vreemdeling samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft". Het is derhalve aan de aanvragers om elk document dat zij van plan zijn neer te leggen, rechtstreeks aan de Dienst Vreemdelingenzaken toe te zenden, als onderdeel van hun 9ter-aanvraag. Onze administratie is immers "niet verplicht de aanvraag van de verzoeker aan te vullen met stukken die binnen andere procedures zijn ingediend of die als bijlage bij een beroep zijn gevoegd "

(RVV n°203976 van 18/05/2018).

(...)"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede onderdeel van zijn vierde middel voert verzoeker onder andere de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gezag van gewijsde. Verzoeker betoogt hierbij het volgende:

"Tweede onderdeel: mantelzorg

Uit de verslagen van de verscheidene dokters/psychiaters, zoals hierboven uiteengezet, blijkt dat verzoeker een constante begeleiding en opvolging nodig heeft. Een mantelzorger is noodzakelijk (zie attest dokter C.(...) van 16 april 2020: "opvolging noodzakelijk - strikt en zeer regelmatig").

Zoals hoger aangehaald schrijft deze arts in het laatste SMG van 4 juni 2022 dat mantelzorg "vereist" is. Het feit dat dit gevolgd wordt door 2 uitroptekens, toont het belang ervan aan.

De vermelding op blz. 2 in het advies van de arts-adviseur na vermelding van dit SMG, "(eventueel mantelzorg)" is kennelijk onjuist en in strijd met de materiële motiveringsplicht.

Hetzelfde geldt voor de bewering op blz. 3 van het advies

"In kader van de medicatie inname is controle (mantelzorg) een meerwaarde maar wordt deze zorg actueel niet bewezen", alsof het SMG van 4 juni 2022 geen bewijs is?

Op dezelfde bladzijde wordt geschreven

"Mantelzorg wordt niet weerhouden vermits deze door geen enkel extern document bewezen wordt en door wie dit eventueel actueel uitgevoerd wordt. Controle op de medicatie inname wordt vermeld, maar de praktische uitwerking en verduidelijking wie dit heden uitvoert is evenmin beschikbaar ondanks specifieke vraag. Uit de attestering kunnen we ook niet duidelijk besluiten dat actueel echte mantelzorg aanwezig is, wel wordt dit als meerwaarde aanzien",

terwijl het SMG van 4 juni 2022 een extern document is en uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn vriendin een aanvraag hebben ingediend voor het laten acteren van een wettelijke samenwoning en uit de brief van verweerder aan de ambtenaar van burgerlijke stand van Aalst van 8 november 2022 blijkt dat deze 2 personen samenwonen. Deze brief is weliswaar van na het advies van de arts-adviseur maar in het vorig beroep werd als vierde middel opgeworpen dat verzoeker met een Belgische samenleeft met wie hij wenst te trouwen. Uit een document samenstelling van het gezin meegedeeld om de pro Deo

te verkrijgen bij het vorig beroep blijkt dat ze samenwonen. Het is dus overduidelijk dat een inwonend persoon de mantelzorg kan geven en geeft.

Mantelzorg maakt wel degelijk deel uit van de behandeling zodat de arts-adviseur verplicht is over dit element correct te motiveren (RvV 12 april 2012, nr. 79.020; RvV 26 november 2013, nr. 114.457). Zo stelt de Raad (RvV 17 november 2017, nr. 195.185):

"De arts-adviseur zwijgt hier evenwel over, hetgeen een onzorgvuldig onderzoek aan de oppervlakte brengt in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en, in het bijzonder, de vereisten waaraan het standaard medisch getuigschrift moet voldoen. Minstens moet ook hier worden gesteld dat er in casu niet afdoende is gemotiveerd waarom de in het standaard medisch getuigschrift vermelde noodzaak aan continue mantelzorg niet in overweging wordt genomen."

Motivering hierover is des te meer noodzakelijk daar de Raad in zijn arrest nr. 256.565 van 16 juni 2021, punt 2.1.6 schrijft dat volgens het SMG van 19 mei 2020 de aanwezigheid van mantelzorg "tevens een absolute meenuaarde" is. Indien de Raad dit vermeldenswaard vindt, moet de arts-adviseur hiermee rekening houden teneinde het gezag van gewijsde van dit arrest en de motiveringsplicht na te leven."

3.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067)

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 7 januari 2019 een tweede medische regularisatie-aanvraag indiende waarbij hij zich baseerde op de paranoïde schizofrenie met een voorgeschiedenis van vrijwillige en gedwongen opnames in psychiatrische ziekenhuizen. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 december 2020 een beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard, maar deze beslissing werd door de Raad vernietigd in zijn arrest van 16 juni 2021 (RvV 16 juni 2021, nr. 256.565) omdat niet werd nagegaan of de behandeling beschikbaar was in Iraaks Koerdistan, waarvan verzoeker afkomstig was. De gemachtigde van de staatssecretaris diende bijgevolg een nieuwe beslissing te nemen. Aangezien de medische gegevens ondertussen enigermate gedateerd waren, vroeg de arts-adviseur op 24 mei 2022 middels een e-mail aan de raadsman van verzoeker het volgende: *"Graag update van de medische situatie na 2020 en actuele nood aan therapie en opvolging"*. Als bijlage bij deze e-mail werd een standaard medisch getuigschrift gevoegd dat ter vervollediging aan de handelende arts kon worden voorgelegd. Verzoeker maakte op 18 juni 2022 een

actualisatie van zijn medische toestand over aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Hierbij voegde verzoeker het ingevulde standaard medisch getuigschrift (d.d. 4 juni 2022), een schrijven van dr. K. C. van 19 februari 2022 en 14 februari 2022, een attest van dr. F. D. G. van 7 februari 2022 en voorts een aantal oudere medische documenten van 2005, 2007, 2008, 2010, 2014, 2015 en 2016. De arts-adviseur maakte op basis van de beschikbare informatie op 20 september 2022 een nieuw medisch advies op.

3.7. De gemachtigde van de staatssecretaris verwijst in de thans bestreden beslissing naar het nieuwe medisch advies van de arts-adviseur van 20 september 2022 dat als basis dient voor en waarvan de motieven integraal deel uitmaken van de bestreden beslissing. Bijgevolg dienen de beslissing en het advies gezamenlijk te worden onderzocht (cf. RvS 21 oktober 2014, nr. 228.829). Specifiek met betrekking tot de nood aan mantelzorg wordt hierin het volgende opgenomen:

“(…) Mantelzorg wordt niet weerhouden vermits deze door geen enkel extern document bewezen wordt en door wie dit eventueel actueel uitgevoerd wordt. Controle op de medicatie inname wordt vermeld, maar de praktische uitwerking en verduidelijking wie dit heden uitvoert is evenmin beschikbaar ondanks specifieke vraag. Uit de attestering kunnen we ook niet duidelijk besluiten dat actueel echte mantelzorg aanwezig is, wel wordt dit als meerwaarde aanzien.

(…)

In kader van de medicatie inname is controle (mantelzorg) een meerwaarde maar wordt deze zorg actueel niet bewezen.(…)”

In fine concludeert de arts-adviseur dat “(…) er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar (is) tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Irak/Koerdistan)”.

3.8. In het tweede onderdeel van zijn vierde middel klaagt verzoeker zich over de beoordeling van de nood aan mantelzorg. Verzoeker betoogt dat in het meest recente standaard medisch getuigschrift van 4 juni 2022 uitdrukkelijk werd aangegeven dat mantelzorg medisch vereist is. Deze mantelzorg wordt thans geboden, zo zet verzoeker uiteen, door de partner bij wie hij inwoont en waarmee hij een wettelijke samenwoning wenste aan te gaan. Tevens stipt verzoeker aan dat reeds in het vernietigingsarrest van 16 juni 2021 (zie punt 1.11.) werd bevestigd dat mantelzorg een duidelijke meerwaarde betekent, waardoor hierover volgens hem uitgebreider diende te worden gemotiveerd.

3.9. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij het volgende naar aanleiding van de kritiek van verzoeker:

“De verwerende partij wenst te vervolgen dat de beweerde nood aan mantelzorg wel degelijk geëvalueerd werd door de ambtenaar-geneesheer. Zo werd er gesteld dat mantelzorg niet weerhouden wordt, omdat de nood niet bewezen wordt en dat overigens ook niet wordt aangetoond door wie die mantelzorg actueel zou uitgevoerd worden. Controle op de medicatie inname wordt vermeld, maar de praktische uitwerking en verduidelijking wie dit heden uitvoert is evenmin beschikbaar ondanks specifieke vraag. De aanwezigheid van mantelzorg wordt niet aangetoond. Volledigheidshalve wordt tevens opgemerkt dat het standaard medisch attest van 04.06.2022 geen naam noch riziv-nummer vermeld van een arts.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker in het verzoekschrift nog steeds niet concretiseert of objectificeert hoe die beweerde nood aan mantelzorg thans ingevuld wordt. De desbetreffende beoordeling door de ambtenaar-geneesheer in het advies van 20.09.2022 kan niet als onjuist of kennelijk onredelijk beschouwd worden, wel integendeel.”

3.10. Terloops stipt de Raad aan dat het gegeven dat het RIZIV-nummer van de arts niet op het standaard medisch getuigschrift werd vermeld een *a posteriori*-motief in de nota met opmerkingen is die niet als dusdanig in de bestreden beslissing of in het medisch advies werd opgenomen. Bovendien kan uit de andere attesten van dr. K. C. (met vermelding van het RIZIV-nummer), die in het administratief dossier zijn opgenomen, duidelijk worden afgeleid dat het standaard medisch getuigschrift eveneens door diezelfde arts werd ingevuld.

3.11. Uit de gegevens van het administratief dossier kan evenwel geenszins worden opgemaakt dat verzoeker specifiek zou zijn bevraagd betreffende de wijze waarop de mantelzorg in zijn specifieke geval anno 2022 georganiseerd is, zoals in het medisch advies van 20 september 2022 wordt gesuggereerd. Bij de uitnodiging tot actualisatie van 24 mei 2022 vroeg de arts-adviseur weliswaar *“het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar”* te laten invullen en *“bovendien volgende medische rapporten voor te leggen: * Graag een update van de medische situatie na 2020 en actuele nood aan therapie en opvolging”*. In het bijgevoegde standaard medisch getuigschrift worden onder de rubriek F/ volgende vragen gesteld:

“Indien van toepassing: zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?”. Dit zijn echter vragen die zijn opgenomen in elk ‘standaard’ medisch getuigschrift en niet als ‘specifiek’ kunnen worden gekwalificeerd. Er kan echter geen afzonderlijke vraag worden teruggevonden over de wijze waarop de controle op de medicatie-inname en de mantelzorg bij verzoeker concreet wordt georganiseerd. In het standaard medisch getuigschrift van 4 juni 2022 werd onder rubriek F/ door de behandelende arts het volgende ingevuld: *“zeer strikte opvolging van toestand noodzakelijk ook opvolging correcte inname medicatie nodig. Mantelzorg vereist !!”*. Uit niets blijkt dat dit antwoord niet pertinent zou zijn of dat van verzoeker redelijkerwijs kon worden verlangd dat hij hierbij verder zou toelichten hoe de controle op de medicatie-inname en de mantelzorg in zijn geval wordt georganiseerd.

3.12. De Raad stelt vast dat de verwerende partij, zowel in het advies van de arts-adviseur als in haar nota met opmerkingen, de bewijslast inzake de organisatie van de ‘nood aan mantelzorg’ integraal afwentelt op verzoeker. Hierbij liet de arts-adviseur uitschijnen dat er *“ondanks specifieke vraag”* geen verduidelijking beschikbaar is over hoe actueel de controle op de medicatie-inname wordt uitgewerkt en over wie deze controle uitvoert. De arts-adviseur komt tot het besluit dat *“mantelzorg niet weerhouden (wordt)”*, hoewel deze *“als meerwaarde”* wordt aanzien, omdat *“(u)it de attestering (...) ook niet duidelijk (...) (kan worden besloten) dat actueel echte mantelzorg aanwezig is”*. Mede hierdoor wordt finaal geconcludeerd dat *“(...) er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar (is) tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Irak/Koerdistan)”* zonder dat werd nagegaan of er aldaar enige mantelzorg kan worden geboden of controle op medicatie-inname voorhanden is.

3.13. De Raad treedt verzoeker bij waar hij de arts-adviseur op dit punt een onzorgvuldigheid en een motiveringsgebrek aanwrijft in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uit wat voorafgaat blijkt dat er helemaal geen ‘specifieke vraag’ werd gesteld. Bovendien kan uit verzoekers betoog in zijn synthesesmemorie worden opgemaakt dat hij, indien hieromtrent wél een ‘specifieke vraag’ zou zijn gesteld, hij had kunnen verduidelijken dat zijn huidige partner, waarmee hij actueel samenwoont te Aalst, instaat voor de noodzakelijke mantelzorg.

Het tweede onderdeel van het vierde middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige middel(en) behoeven geen verdere bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 september 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN